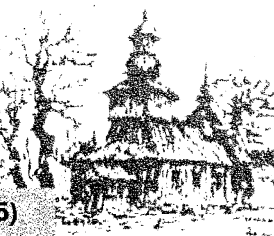

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrzo, 22.07. 2001 Nr 29 (285)

JUŻ TYLKO DWA TYGODNIE DO ODPUSTU KRÓLOWEJ ANIOŁÓW PRZEŻYWAJMY TEN CZAS W ZIĘDNOCZENIU Z MARYJĄ ODMAWIAJĄC CODZIENNIE

Pieśń Maryi

Lk 1. 46-55

Wielbi dusza moja Pana*
i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.
Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy.*
Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia,
Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny,*
a Jego imię jest święte.
Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie*
nad tymi, którzy się Go boją.
Okazał moc swego ramienia,*
rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.
Strącił władców z tronu,*
a wywyższył pokornych.
Głodnych nasycił dobrami,*
a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem,*
pomny na swe miłosierdzie,
Jak obiecał naszym ojcom,*
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.
Chwała Ojcu i Synowi,*
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze,*
i na wieki wieków. Amen.

Posługa ewangelizacji w rodzinie chrześcijańskiej

52. Zależnie od tego, w jakim stopniu rodzina chrześcijańska przyjmie Ewangelię i dojrzeje w wierze, staje się ona wspólnotą ewangelizującą. Posłuchajmy raz jeszcze Pawła VI: „rodzinę, podobnie jak Kościół, należy uważać za pole, na które przynosi się Ewangelię i z którego ona się rozkrzewia. Dlatego w łonie rodziny świadomej tego zadania wszyscy członkowie jej ewangelizują a także podlegają ewangelizacji. Rodzice nie tylko dzielą się z dziećmi Ewangelią, ale mogą od nich odebrać tę Ewangelię wyrażoną głęboko życiem. Rodzina staje się głosicielką Ewangelii dla wielu rodzin oraz dla otoczenia, w którym żyje”

Jak przypomniat Synod, podejmując moje wezwanie wypowiedziane w Puebla, przyszłość ewangelizacji w dużej mierze zależy od Kościoła domowego. To apostołskie posłannictwo rodziny jest zakorzenione w chrzcie świętym, a przez łaskę sakramentu małżeństwa otrzymuje nową moc dla przekazywania wiary, dla uświęcania i przemiany współczesnego społeczeństwa wedle zamysłu Bożego.

Rodzina chrześcijańska, zwłaszcza dzisiaj, jest szczególnie powołana do świadczenia o przymierzu paschalnym Chrystusa poprzez ustawiczne promieniowanie radością miłowania i pewnością nadziei, z których ma zdać sprawę: „Rodzina chrześcijańska pełnym głosem oznajmia zarówno obecne cnoty Królestwa Bożego, jak i nadzieję błogosławionego życia”

Bezwzględna konieczność katechezy rodzinnej ujawnia się ze szczególną mocą w określonych sytuacjach, które Kościół notuje niestety w różnych miejscach: „... tam, gdzie ustawy przeciwne religii utrudniają samo wychowanie w wierze, gdzie z powodu rozpowszechnionego niedowiarstwa lub panującego tak zwanego laicyzmu nie daje się faktycznie możliwości pełnego rozwoju religijności, tam ten «Kościół domowy» pozostaje jedynym miejscem, gdzie dzieci i młodzież mogą pobierać prawdziwą katechezę”

Dziś tj. 22.07.2001 r NIE-DZIELA 16 zw. Po Mszach św. będzie obrzęd błogosławieństwa kierowców i pojazdów mechanicznych. Po południu nie będzie nabożeństwa. □ Jutro 23.07 święto św. Brygidy Szwedzkiej ogłoszonej w zeszłym roku patronką Europy. □ W dni powszednie Msze św. o godz. 18.30. □ We środę przed Mszą św. Nowenna Nieustająca, hołd Matce Bożej składają dzieci kl. II □ We czwartek 26.07 wspomnienie św. Jachima i Anny - dzień szczególnej wdzięczności dla rodziców, ludzi starszych i emerytów. □ W sobotę o godz. 17.00 spotkanie obydwu grup scholi a o 17.30 ministrantów.

W tym tygodniu za łaskę chrztu świętego

dziękują : 23.07 Marian Dziadowicz, Paweł Korab Dominika Król; 24.07 Stanisław Czelnia, Katarzyna Zborowska; 25.07 Magdalena Mackoś; 26.07 Anna Mercik; 27.07 Michał Guzik; 28.07 Helena Turek, Jolanta Wdowiarcz; 29.07 Katarzyna Kamińska, Monika Kamińska, Jolanta Kijowska, Piotr Kucharski.

Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę jego ślubu:

23.07 Kazimiera i Jan Bogacz; 24.07 Grażyna i Adam Szajna, Krystyna i Janusz Wójtowicz, - 25 lat; 26.07 Teresa i Stanisław Sajdak; 27.07 Janina i Alfred Białogłowicz.

W rocznicę śmierci polecamy miłosierdziu

Bożemu zmarłych: 26.07 + Antonina Kołacz, + Kazimierz Kołacz, + Florian Pelczarski, + Karol Wdowiarcz; 27.07 + Weronika Czapka, + Adela Helnarska, + Paulina Patla, Emilia Śliwińska; 29.07 + Mikołaj Piotrowski. *Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie!*

W kościele sprzątali: Jadwiga Janeska z Urszulą, Barbara Nawratowicz z Marcinem i Maria Jaracz z Piotrem. *Bóg zapłać!*

Msze św.

1. pon. 23.07+ Bronisława Smaga
2. wt. 24.07 + Eleonora i Władysław Rapala 3. śr 25. 07. + Konstancja i Mateusz Piotrowscy. 4. czw. 26. 07 + Florian Pelczarski. 5. piąt. 27. 07 + Paulina i Józef Patla 6. sob. 28. 07 Dziękczynna i o zdr. i błogosław. Boże w 25 roczn. ślubu Krystyny i Janusza Wójtowicz.
7.n. 29.07 + Mikołaj i Józefa Piotrowscy

PODZIĘKOWANIE !

Kardynał Maria Martini rozważając Słowo Boże, pisze: " Są pewne oczywiste znaki ewangeliczne, o których trzeba pamiętać w naszej drodze, by widzieć, kiedy jest postęp, a kiedy cofanie się albo stanie w miejscu. Wspomnę tutaj o trzech bardzo ważnych znakach. Pierwszy znak - Prześladowanie dla Królestwa, to wyraźny znak, iż lud kroczy naprzód.

Drugim znakiem Królestwa jest troska o najuboższych. Tam gdzie przejawia się troska o ostatnich, tam są znaki autentyczności.

Trzecim pewnym znakiem jest służba dla „pokoju i jedności między narodami.

Zgodnie ze słowami Pana Jezusa skierowanymi do nas, zebraliśmy i wysłali na pomoc powodzianom na Pomorzu 700 zł.

A: polkwitowanie dla wpłacającego

= 700,00 zł =
siedemset 0/100

nazwa wpłacającego:

Parafia Rzym.-Kat. św. Michała Archaniola

Wietrzno 25, 38-451 Równe k Dukli

tytułem: "Trójmiasto - Powódź"

nazwa odbiorcy:

CARITAS ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ

Grodzka 11 , 37-700 Przemyśl

10701470- 42954- 2221- 0100

Pekao SA I O. Przemyśl

podpis przelewającego

pobrano opłatę:

3.50

List apostołski
Novo Millennio Ineunte
Ojca Świętego Jana Pawła II

do biskupów, duchowieństwa i wiernych na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

Do Biskupów, do Kapłanów i Diakonów, do Zakonników i Zakonnice oraz wszystkich Wiernych. c.d.

Na tej samej zasadzie bardzo ważny dla komunii jest obowiązek *popierania różnych form zrzeszania się*, zarówno tradycyjnych, jak i nowszych ruchów kościelnych, ponieważ nadają one Kościołowi żywość, która jest darem Bożym i przejawem prawdziwej «wiosny Ducha». Jest oczywiście konieczne, aby stowarzyszenia i ruchy, zarówno w Kościele powszechnym, jak i w Kościołach partykularnych, działały w pełnej harmonii ze wspólnotą kościelną i okazywały posłuszeństwo miarodajnym wskazaniom pasterzy. Ale do wszystkich odnosi się też napomnienie Apostoła, wymagające i stanowiące: «Ducha nie gaście, proroctwa nie lekceważcie. Wszystko badajcie, a co szlachetne - zachowujcie)» (I Tes 5,19-21).

47. Szczególną uwagę należy też poświęcić *duszpasterstwu rodziny*, szczególnie nieodzownemu w obecnej chwili dziejowej, gdy obserwujemy rozległy i głęboki kryzys tej podstawowej instytucji. Wedle chrześcijańskiej wizji małżeństwa, więź między mężczyzną a kobietą - więź wzajemna i całkowita, jedyna i nierozrwalna - jest zgodna z pierwotnym zamysłem Bożym, który z czasem został przyćmiony przez «zatwardziałość serc», ale któremu Chrystus przywrócił pierwotny blask, objawiając, czego Bóg pragnął «od początku» (por. Mt 19,8). W małżeństwie, wyniesionym do godności sakramentu, wyraża się też «wielka tajemnica» obłubieńczej miłości, jaka Chrystus darzy swój Kościół (por. Ef5,32).

W tej sprawie Kościół nie może ulegać naciskom pewnego typu kultury, nawet jeśli jest ona rozpowszechniona i czasem agresywna. Należy raczej zabiegać o to, aby dzięki jak najpełniejszej formacji ewangelicznej chrześcijańskie rodziny potrafiły coraz bardziej przekonująco ukazywać, że możliwe jest przeżywanie małżeństwa w sposób całkowicie zgodny z zamysłem Bożym oraz z prawdziwymi potrzebami ludzi - samych małżonków, a nadę wszystko dzieci, istot jeszcze bardziej wrażliwych. Same rodziny winny coraz lepiej uświadamiać sobie, jak wiele uwagi należy okazywać dzieciom, a zarazem stawiać się aktywnymi podmiotami skutecznej działalności kościelnej i społecznej w obronie własnych praw.

Zaangażowanie ekumeniczne

48. A cóż powiedzieć o pilnej potrzebie budowania komunii w delikatnej dziedzinie *dialogu ekumenicznego*? Niestety, przenieśliśmy przez próg nowego tysiąclecia także smutne dziedzictwo przeszłości. Obchody jubileuszowe pozwoliły nam dostrzec pewne znaki, prawdziwie prorocze i wzruszające, ale droga przed nami jest jeszcze bardzo daleka.

W rzeczywistości Wielki Jubileusz, kierując nasze spojrzenie ku Chrystusowi, pozwolił nam głębiej uświadomić sobie istotę Kościoła jako tajemnicy jedności. «Wierzę w jeden Kościół»: to, co wyrażamy w wyznaniu wiary, ma *swój najgłębszy fundament w Chrystusie, w którym Kościół nie jest podzielony* (por. I Kor 1,11-13). Jako Jego Ciało, trwając w jedności ustanowionej przez dar Ducha Świętego, Kościół jest niepodzielny. Podział powstaje na płaszczyźnie historii, w relacjach między dziećmi Kościoła, jako skutek ludzkiej nieudolności w przyjmowaniu daru, który nieustannie spływa z Chrystusa-Głowy na Jego mistyczne Ciało. Modlitwa Jezusa w Wieczerniku - «jak Ty, Ojcie, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno» (J 17,21) - jest zarazem *objawieniem prośbą*. Objawia nam jedność Chrystusa z Ojcem jako źródło jedności Kościoła oraz jako nieprzemijający dar, który Kościół będzie w Nim tajemniczo otrzymywał aż do końca czasów. Ta jedność, która niewątpliwie urzeczywistnia się w konkretnej formie w Kościele katolickim mimo typowych ludzkich ograniczeń, w różnej mierze ujawnia się także w licznych elementach uświecenia i prawdy, jakie znaleźć można również w innych Kościołach i Wspólnotach kościelnych; elementy te, jako swoje dary Kościoła Chrystusowego, przynagłają je nieustannie do dążenia ku pełnej jedności.

Modlitwa Chrystusa przypomina nam, że ten dar winien być przyjmowany i nie-
u s t a n n i e p o g ł ę b i a n y .